

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 80 • nummer 2 • februari 2025*

INHOUD

<i>Het hoofd omhoog! (gedicht)</i>	<i>29</i>
<i>De Naam boven alle namen (14)</i>	<i>30</i>
<i>'Hij heeft zich van het beste voorzien' (2, slot)</i>	<i>33</i>
<i>Het koninkrijk van God (2)</i>	<i>37</i>
<i>Aanbidding, praise en worship (2, slot)</i>	<i>41</i>
<i>Het lijden van Christus van de kant van mensen</i>	<i>47</i>
<i>'s Morgens</i>	<i>50</i>
<i>Als de Heere vertoeft... ?</i>	<i>51</i>

Vertellingen uit de Bijbel

Met de Bijbel het jaar door – het Oude & het Nieuwe Testament

Indicatie van de leeftijd: voorlezen: vanaf plm. 6 jaar;
zelf lezen: 8-12 jaar

240 spannende vertellingen uit het Oude Testament laten jou zien wat God lang geleden heeft gedaan en wat mensen toen met Hem meemaakten. 125 spannende vertellingen uit het Nieuwe Testament laten je zien hoe Gods plan vervuld werd doordat Jezus Christus op de aarde kwam en stierf voor onze zonden. Daarnaast vertellen ze over het ontstaan en de opdracht van de Gemeente van Christus. Hij is de Redder in Wie we moeten geloven om voor eeuwig behouden te worden; Hij is de Zaligmaker en Heere, Die wij hier op aarde mogen liefhebben, volgen en dienen.

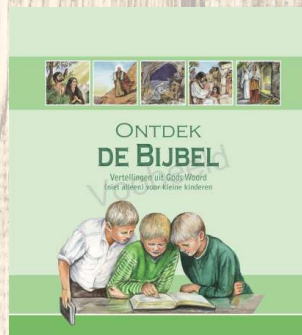
Deze Bijbelverhalen zijn aangevuld met kleurrijke afbeeldingen; ze helpen je om God en Zijn plan voor ieder van ons beter te leren kennen. Om de Bijbelse waarheden beter te helpen begrijpen, worden je telkens na een verhaal ook drie vragen gesteld.

365 dagen – 365 vertellingen – 365 afbeeldingen – 365 x 3 vragen om over na te denken – 6 landkaarten.

Bestelcode: 5535

834 pagina's, full colour

Prijs: € 25,95



Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting
giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen:
www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen-
en buitenland, hulp aan armen, nood-
hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Het hoofd omhoog!

't Hoofd omhoog, het hart naar boven!
Daar is Christus in de troon.
Boven alles hoog verheven
erft Hij alles als Zijn loon.
Vaders veelgeliefde Zoon
zit nu met Hem op Zijn troon,
heeft op aard' zoveel geleden,
maar wordt nu aanbeden.

't Hoofd omhoog! Zie Hem daar Boven,
zittend op Zijn Vaders troon,
tot de hoogste eer verheven!
Lof, aanbidding aan Gods Zoon!
Eens op aard' in diepe smaad
droeg Hij aan 't kruis al ons kwaad;
nu als Overwinnaar boven,
waar w' Hem eeuwig loven.

't Hoofd omhoog, het hart naar Boven,
waar Hij nu verheerlijkt wacht.
Aan Gods rechterhand verheven
troont Hij boven elke macht.
Eens op aarde diep gehoond,
nu met hoogste eer gekroond.
't Hoofd omhoog, het hart geheven
naar de Bron van 't leven!

bewerkt naar M. Ros

De Naam boven alle namen (14)

Laten we daarom deze wonderbare uitspraken onderzoeken en het is goed om allereerst na te gaan wat er wordt bedoeld met het vragen in de Naam van de Zoon. Als we zo voor de Vader komen, zijn we daar in heel de waarde van die Naam, in overeenstemming met de waardering die de Vader Zelf daarvoor heeft, met heel de aanspraak van de Zoon op het hart van de Vader en met het gezag van de Zoon voor het presenteren van onze smeebeden. Toen Hijzelf, de Mensgeworden Zoon, bij het graf van Lazarus stond, zei Hij: 'Vader, Ik dank U, dat U Mij gehoord hebt. Ik wist wel, dat U Mij altijd hoort' (Joh. 11:41-42).

Als wij dus iets vragen in Zijn Naam, zullen ook wij altijd worden gehoord en dit is precies wat de gezegende Heere hier belooft. Als we begrijpen dat Hij ons deze vrijheid en dit voorrecht heeft geschonken, als wij genieten van de relatie met de Vader die Hij voor ons bewerkt heeft, dan moeten er nog twee dingen worden vastgesteld, ten eerste met betrekking tot Zijn vereiste gezag voor de gebeden waarnaar hier wordt verwezen en ten tweede met betrekking tot het onderwerp van die gebeden. Het gezag van de Zoon voor het uiten van specifieke verlangens die in ons hart leven, kan alleen worden verkregen als we in gemeenschap zijn met Zijn eigen geest, zoals ons door de Heilige Geest vanuit de Schrift wordt onderwezen en daarom kunnen die verlangens slechts de dingen van de Zoon Zelf betreffen.

Met andere woorden: de verzekering dat wat wij in Zijn Naam vragen, ons zal worden gegeven, kan niet duiden op onze eigen persoonlijke behoeften en verlangens, maar het veronderstelt dat de Zijnen in gemeenschap zijn met Zijn eigen verlangens, doelen en belangen, zodat zij hiervoor kunnen bidden in Zijn eigen Naam en met Zijn gezag, want wanneer wij hebben geleerd, al is het in geringe mate, wat de raadsbesluiten van de Vader

zijn betreffende de heerlijkheid van Zijn geliefde Zoon, dan zijn wij, als wij niet meer door onszelf in beslag genomen worden, vrij om de grote kring binnengeleid te worden van de dingen van de Zoon en de dingen van de Vader (Joh. 16:14-15) en te bidden voor de voltoering van al deze wonderbare plannen van Zijn liefde. Wat een plaats is het, waarin wij worden binnengebracht! En wat een genade om die te doordringen met heel Zijn eigen kostbaarheid voor de Vader!

Als wij enerzijds voor God verschijnen in de Naam van Christus, wordt ons anderzijds opgedragen om alles wat wij doen, ofwel onder onze medegelovigen ofwel in de wereld, te doen in de Naam van de Heere Jezus, terwijl we God de Vader door Hem danken (Kol. 3:17). Deze twee aspecten worden ons voortdurend en op alle mogelijke manieren in de Schrift voorgesteld. In Johannes 17, bijvoorbeeld, nadat de Heere de discipelen in Zijn eigen plaats voor de Vader heeft gesteld, geeft Hij hun Zijn eigen plaats voor de wereld. Petrus onderwijst op soortgelijke wijze dat als gelovigen een **heilig priesterdom** zijn om geestelijke offeranden te offeren, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus, zij ook een **heilig priesterdom** zijn om in de wereld de deugden te verkondigen van Hem Die hen uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht (1 Petr. 2:5,9).

Dit is alleen maar om de gezegende waarheid te verkondigen dat de gelovige onafscheidelijk is van Christus, zowel voor God als voor de mensen, dat hij door genade zo verbonden is met alles wat Hij is en volbracht heeft dat hij het heiligdom binnengaat in heel de waarde van Zijn persoon en Zijn werk en door de wereld gaat als Zijn **vertegenwoordiger**. Dit laatste woord drukt het meest nauwkeurig uit wat het betekent om te handelen in de Naam van Christus of, zoals in Kolossen 3:17, in de Naam van de Heere Jezus. Het gaat om een handelen namens Hem en onder Zijn gezag.

Wat een ambassadeur, of een gevolmachtigde, is ten opzichte van zijn vorst, is de Christen ten opzichte van Christus. Hij moet volledig worden bestuurd door de wil van zijn Heere; hij moet, met volkomen trouw, Zijn gedachten tot uitdrukking brengen, Zijn instructies bestuderen en er op alle mogelijke manieren naar streven om Zijn belangen te bevorderen. Voor het eigen ik en egoïstische plannen is bij zo'n opdracht geen plaats; het motto van de gelovige behoort dat van de apostel Paulus te zijn: 'Te leven is voor mij Christus' (Fil. 1:21) – Christus alleen is het Motief en Doel van al zijn activiteiten.

Het is goed om even te pauzeren bij het overdenken van zo'n verklaring en uit te roepen: 'Wie is er geschikt voor een dergelijke opdracht?' Om niet overweldigd te worden bij de gedachte aan wat ons voorkomt als een enorme verantwoordelijkheid, moeten we bedenken dat Hij Die ons uitzendt om te handelen in Zijn Naam, ons bij die opdracht met al Zijn kracht ondersteunt. Niemand gaat op welk moment ook op eigen kosten de strijd in. Zijn Naam immers, wanneer die terecht gedragen en gebruikt wordt, draagt almacht in zich. Toen de (tweeën)zeventig bij de Heere terugkwamen, zeiden ze: 'Heere, zelfs de demonen zijn ons onderworpen in Uw Naam'. De reactie van de Heere luidde: 'Zie, Ik geef u de macht om op slangen en schorpioenen te treden en over alle kracht van de vijand' (Luk. 10:17,19).

De zending en de macht om die te volbrengen zijn dus nauw met elkaar verbonden; alleen geloof, geloof in actie, is de essentiële voorwaarde voor het gebruik van de macht. Deze waarheid moet tegenwoordig dringend benadrukt worden, wil er een opwekking, of herstel, plaatsvinden voor de wederkomst van de Heere. Er staat geschreven: '**alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft**' (Mark. 9:23); we lezen de woorden, twijfelen er niet aan en toch denken we zelden aan de mogelijkheid dat wij ze zelf bewaarheid zien worden.

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

'Hij heeft zich van het beste voorzien' (2, slot) (Deut. 33:21)

We hebben de vorige keer het belang gezien van het kiezen voor de meest nauwkeurige en begrijpelijke Bijbelvertaling die trouw blijft aan de oorspronkelijke tekst en geschikt is voor hedendaagse lezers, waarbij het vermijden van minderwaardige of verouderde vertalingen wordt aanbevolen om de volledige waarheid van Gods Woord over te brengen. Hieronder maar enkele voorbeelden van afwijkingen (die vooral in het Nieuwe Testament veel voorkomen):

Daniël 9:27

HSV¹: 'Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden': Dit woordje 'Hij' moest beslist 'hij' zijn, want het gaat hier over het toekomstige hoofd van het herstelde Romeinse rijk en niet over Gods Gezalfde, de Messias over Wie in vers 26 wordt gesproken.

Mattheüs 18:20

HSV: 'Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden'.

Telos: 'Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden'.

- > Allereerst: gelovigen komen – als het goed is – niet op eigen initiatief bijeen, maar worden door de Heere Zelf rondom Hem vergaderd. **Hij** doet het werk van bijeenvergaderen.
- > Overigens: nauwkeurig vertaald eindigt dit vers met: 'daar ben Ik in het midden van hen'. Hij is niet maar 'in ons midden' in de zin van 'onder ons', zoals wij wel eens zeggen: fijn dat opa en oma vanavond in ons midden waren. Nee, Hij is het enige, unieke **Middelpunt** van samenkomen.

¹ Wij noemen hier beslist geen vertalingen om ze af te kraken, want er hebben Godvrezende geloofsbroeders aan bijv. de HSV gewerkt, en daarvoor zijn we dankbaar. Dit is zeker geen slechte vertaling, maar voor het NT o.i. minder nauwkeurig. En de verderop genoemde Telos-vertaling van het Nieuwe Testament is niet perfect.

Johannes 8:25

HSV: 'Wat Ik u vanaf het begin al zeg'.

Telos: 'Geheel wat Ik ook tot u spreek'.

> De ware betekenis van deze kostbare tekst gaat in de HSV verloren, namelijk wat Hij sprak, was de openbaring van Zijn Persoon, van Zijn Wezen.

Handelingen 3:13

HSV: 'God ... heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt'.

Telos: 'God ... heeft Zijn Knecht Jezus verheerlijkt'.

> Het Griekse woord kan zowel *kind* als *knecht* betekenen, maar de hele gedachte aan kind-zijn (kind van God) wordt in de Schrift *nooit* toegepast op de Heere Jezus; Hij is de **Zoon** van God en de **Knecht** van God (zie bijv. Jes. 52:13). In het licht van Gods onderwijs in de hele Schrift moeten we zeggen: het gebruik van de term 'kind' kleineert Hem en doet beslist ernstig tekort aan Zijn onmetelijke persoonlijke heerlijkheden.

Hebreeën 10:39

HSV: 'Maar wij zijn geen *mensen* die zich onttrekken en *daardoor* naar het verderf *gaan*, maar *mensen* die geloven, tot behoud van hun ziel'. De cursieve woorden zijn door de vertalers toegevoegd – maar het woordje 'daardoor' is ongepast toegevoegd. De Schrift maakt de koppeling hier niet dat er mensen verloren gaan omdat ze zich onttrekken, maar zegt dat er mensen zijn die zich aan Gods genade en vergeving onttrekken en eindigen in het verderf.

1 Johannes 2:2

HSV: 'Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld'.

Telos: 'Jezus Christus, [de] Rechtvaardige; en Hij is [het] zoenoffer voor onze zonden; en niet voor onze [zonden] alleen, maar ook voor de hele wereld'.

- > De Schrift leert dat de Heere Jezus onze zonden heeft gedragen en dat Hij ook het werk heeft volbracht op grond waarvan Hij ook de hele wereld, de hele schepping, eenmaal zal reinigen. Maar Hij heeft beslist niet *de zonden van de hele wereld* gedragen (die formulering legt, wellicht onbedoeld, een basis van de valse leer van alverzoening).

De HSV (en de SV) maken niet het fundamentele verschil tussen:

- **Slaven en dienstknechten**; zie bijvoorbeeld:

- o Romeinen 1:1: 'dienstknecht van Jezus Christus' in plaats van 'slaaf van'; het Griekse woord 'doulos' duidt primair een slaaf aan, zoals ook Hebrreeën 2:15 duidelijk maakt.

- **Zoonschap en kindschap**; zie bijvoorbeeld:

- o Romeinen 8:15 'aanneming tot kinderen' in plaats van 'zoonschap'.

De hel en het dodenrijk

De grondtekst maakt verschil tussen hel en dodenrijk, gehenna en hades. De HSV en SV maken dat verschil niet of onvolledig (de HSV vertaalt het dodenrijk vaak met 'graf' – wat echter ook onjuist is).

Die verwarring leidt ook tot zeer ernstige vertaalfouten, bijvoorbeeld de suggestie op grond van een verkeerde vertaling van Handelingen 2:27 dat de Heere Jezus is 'nedergedaald ter helle', zoals bepaalde geloofsbelijdenissen het formuleren. Zie bijvoorbeeld:

- Hel: Mattheüs 5:29; 10:28; Jakobus 3:6.
- Dodenrijk: Mattheüs 16:18.

Oudsten of ouderlingen

De HSV kiest net als de SV consequent voor *ouderlingen* (bijv. Hand. 15:4; 1 Tim. 5:17-19; 2 Joh. 1:1); die uitdrukking heeft met name in de protestantse traditie al eeuwen een kerkelijke, ambtelijke klank en invulling van officiële aanstelling. In het NT echter duidt het allereerst een oudere broeder aan en vervolgens iemand die – zonder te zijn gekozen door de gemeente – een voorbeeld is voor de kudde (zie bijv. 1 Petr. 5:1; Openb. 4 en 5).

De grondtekst

Tot slot een opmerking over de grondtekst. Bepaalde gelovigen schrijven op internet fanatiek tegen de meeste vertalingen en suggereren dat bijvoorbeeld de HSV en/of de Telos-editie valse vertalingen zijn. Ze baseren zich op de gedachte dat de enige goede grondtekst de zogenaamde Textes Receptus zou zijn (die als basis diende voor o.a. de KJV in Engeland en de SV hier). Deze grondtekst werd op grond van een zeer beperkt aantal handschriften van de Bijbel samengesteld door Erasmus. De meeste hedendaagse, betrouwbare vertalingen gaan niet meer uit van die zeer beperkt onderbouwde tekst, maar van de tekst zoals samengesteld door Nestlé-Aland. Maar de genoemde critici verwerpen die omdat deze beide wetenschappers ongelovig waren. Maar vergeet men dan dat Erasmus, die de Textus Receptus samenstelde, vandaag de dag net zo sterk als een vrijzinnige, godslasterlijke 'theoloog' zou worden gezien? Dit argument is een meten met twee maten.



Graag zouden we dan ook in een vrije toepassing van harte aanbevelen wat de Heere in een heel ander verband zegt in Ezechiël 24:5: 'Neem het beste'! Niets is qua vertaling perfect, maar waarom zouden we niet ten minste het best mogelijke kiezen?

Dat geldt overigens voor veel dingen in ons persoonlijke leven, huwelijk en gezin, maar ook in de samenkomsten als gemeente.

Hoe bepalend en vormend is bijvoorbeeld de vraag welke *lied-bundel* we gebruiken, want er zijn veel bundels met liederen die onschriftuurlijke formuleringen bevatten of om andere redenen niet geschikt zijn voor bijvoorbeeld de Christelijke eredienst. Neem het beste!

Samenvattend

Dit artikel is bedoeld voor Gods kinderen die de waarheid van harte liefhebben. En de conclusie is: het is gezond en goed om uit een goede en betrouwbare vertaling te lezen, want 2 Petrus 3:14-18 spoort ons aan om op te groeien in de kennis van onze Heere Jezus Christus. Dat lukt beter met een goede, betrouwbare vertaling, want er zijn ook vandaag de dag nog 'onwetenden en onstandvastigen' die de Schriften verdraaien 'tot hun eigen verderf' en daar willen we ons graag ver van houden door geestelijk te groeien.

EL/SK

Het koninkrijk van God (2)

We vervolgen onze overdenkingen over de Koning van het Koninkrijk van God.

De koning van Israël

Jakob sprak over de komende koning van Israël in zijn zegen voor zijn zonen (Gen. 49:10). Ook Bileam deed dat, toen hij tegen zijn eigen wil een zegen moest uitspreken over Gods volk, dat inmiddels uit Egypte was bevrijd. Hij zei in zijn derde spreuk: 'Zijn koning wordt boven Agag verheven en zijn koningschap verheft zich' (Num. 24:7). Net als Jakob wijst de uitspraak van Bileam ook op de grootheid van de komende Koning, van Wie de macht veel verder zou reiken dan het volk Israël.

David was niet alleen een koning, maar ook een profeet (Hand. 2:30). Hij sprak bij verschillende gelegenheden in zijn psalmen over de komende koning. Al in Psalm 2:6 staat: 'Ik heb Mijn Koning toch gezalfd over Sion, Mijn heilige berg' (zie Hand. 4:25). In Psalm 24 kondigt David de triomfantelijke intocht van de Koning van Israël in Jeruzalem aan, de stad die de zonen van Korach 'de stad van de grote Koning' noemen (Ps. 48:3; verg. Matth. 5:35). In Psalm 110 openbaart God aan David dat deze Koning ook Davids Heere zal zijn, een feit dat de Farizeeën uit de tijd van de Heere Jezus niet begrepen of niet wilden begrijpen (verg. Matth. 22:41-46). Het feit dat Hij aan de rechterhand van God zal zitten, totdat Zijn vijanden als een voetbank voor Zijn voeten zijn neergelegd, wordt ook in deze psalm genoemd. Dat geldt ook voor Zijn eeuwige priesterschap naar de wijze of orde van Melchizédek. Zelfs in zijn laatste woorden herinnert David zich wat de Heere hem had geopenbaard over de komende Koning. Die Koning zou zijn: 'een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods. Hij is als het licht van de morgen, wanneer de zon opgaat, een morgen zonder wolken' (2 Sam. 23:3-4).



Van de profeten spraken Jesaja (hoofdst. 32:1; 33:17), Jeremia, Ezechiël (hoofdst. 37:24), Daniël (hoofdst. 2:44), Hosea (hoofdst. 3:5), Micha (hoofdst. 4:7), Zefanja (hoofdst. 3:15) en Zacharia in het bijzonder over de komende Koning en Zijn ko-

ninkrijk, om maar een paar gedeelten te noemen. Hij zou zowel God als Mens zijn en als zodanig Zoon van David (Jes. 24:23; 33:17; 52:7; Jer. 23:5; 30:9). Zijn geboorteplaats Bethlehem (Micha 5:1; Matth. 2:5), de tijd van Zijn komst en Zijn verwerping (Dan. 9:25), namelijk 483 profetische jaren na het begin van de herbouw van Jeruzalem onder Nehemia in 445 v.Chr, Zijn triomfantelijke intocht in Jeruzalem op een ezel (Zach. 9:9; Matth. 21:5). Al deze details worden eeuwen eerder vermeld²! De Evangelieën vertellen ons hoe deze profetieën werden vervuld.

Maar toen de beloofde Koning werd geboren, gaf Zijn volk Hem geen triomfantelijk welkom. Er regeerde een vreemde koning in Jeruzalem. Toen deze man het nieuws van Zijn geboorte hoorde, liet hij alle kleine kinderen in Bethlehem doden uit angst voor de ware Koning (Matth. 2). Maar wijzen uit het oosten hadden het teken van de geboorte van de 'Koning van de Joden' herkend en brachten Hem hun eerbetoon (Matth. 2:1; 2:9-12). De geestelijke leiders ontkenden of negeerden echter deze duidelijke vervulling van de profetie en noemden Hem een Galileeër (zie Joh. 7:52). Toen de afwijzing van de Koning zijn hoogtepunt bereikte, gingen ze zelfs zo ver dat ze beweerden: 'Wij hebben geen koning dan de keizer' (Joh. 19:15)! Wat een bespotting, maar ook wat een waarheid lag er in de woorden van het opschrift op het kruis: 'Jezus de Nazaréner, de Koning van de Joden' (Joh. 19:19)!

Maar het moment zal komen dat de Heere Jezus zal verschijnen als Koning van Zijn aardse volk Israël en door hen zal worden erkend als hun rechtmatige Heere. Voordat het zover is, zal het volk tot waar berouw en geloof in Hem als Verlosser worden gebracht door het 'evangelie van het koninkrijk', dat dan opnieuw zal worden verkondigd op de hele aarde (zie Matth. 24:14; Ps. 45:11-12).

² Zie ook onze uitgave 'Als dat waar is...!', van Léon Taschi

De Mensenzoon

Tijdens Zijn leven op aarde noemde de Heere Jezus Zichzelf bijna altijd de Mensenzoon (bijv. Matth. 8:20; Mark. 2:10; Luk. 5:24; Joh. 1:52). Deze titel moet vanuit twee perspectieven worden gezien. Aan de ene kant spreekt het van Zijn diepe vernedering en Zijn lijden en dood als waarachtig, volmaakt Mens, Die tegelijkertijd Goddelijke kracht bezit (bijv. Matth. 9:6; 12:8,40; 17:12; 20:18; Mark. 8:31; Joh. 3:13). Aan de andere kant impliceert de titel 'Mensenzoon' Zijn verheerlijking en de toekenning van alle macht van de kant van God, omdat Hij Zich zo diep vernederde. Als de **Mensenzoon** kwam Hij eenmaal om te dienen, te lijden en te sterven in nederigheid en als de **Mensenzoon** zal Hij eenmaal verschijnen om te oordelen en het duizendjarig Vrederijk te vestigen (bijv. Matth. 19:28; 24:30; 25:31; 26:64; Joh. 5:27).

In Psalm 8:5-10 beschrijft David profetisch beide kanten van de Mensenzoon, dus zowel Zijn vernedering als Zijn verhoging. In tegenstelling tot de soortgelijke woorden in Psalm 144:3 moeten we dit Schriftgedeelte niet in verband brengen met mensen in het algemeen, want volgens Hebr. 2:6-9 hebben we hier de Heere Jezus voor ons. Zoals de geïnspireerde schrijver uitlegt, werd de Mensenzoon vernederd onder de engelen vanwege het 'lijden van de dood' aan het kruis van Golgotha. Alle mensen staan volgens hun positie onder de engelen, maar de Heere Jezus niet. Maar God zij dank zien we nu onze Heere, Die vanwege het lijden van de dood korte tijd onder de engelen was verlaagd, gekroond met heerlijkheid en eer, zodat Hij door Gods genade voor alles de dood heeft gemaakt! Zo zag Stefanus, de eerste martelaar, Hem staan aan de rechterhand van God, klaar om hem als het ware te ontvangen in het paradijs (Hand. 7:56). En zo mogen ook wij Hem aanschouwen om op onze geloofsreis vervuld te worden van vreugde en hoop.

Op een dag zal de heerlijkheid en eer van de Mensenzoon zichtbaar worden voor de hele schepping. Zo ziet de profeet Daniël

Hem als Degene Die komt 'met de wolken van de hemel' om 'heerschappij en eer en koningschap' te ontvangen uit de hand van de 'Oude van dagen', dat wil zeggen uit Gods hand (Dan. 7:13-14). Als de Mensenzoon zal Hij verschijnen in Zijn koninkrijk, dat wil zeggen bekleed met alle macht, om het duizendjarige Vrederijk in Zijn schepping te vestigen (Matth. 16:28). In tegenstelling tot Zijn komst voor de opname van de gelovigen, zullen alle mensen Hem dan zien komen (Matth. 24:30). Hij zal op Zijn troon van heerlijkheid zitten en alle volken oordelen (Matth. 25:31 e.v. verg. ook Matth. 19:28).

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Aanbidding, praise en worship een heel modern en actueel thema (2, slot)

We vinden geen aanbiddingsleider in het Nieuwe Testament. Toch wel... we vinden er Eén. Maar dat is niet iemand hier op aarde, het is de Heere Jezus. De schrijver van de Brief aan de Hebreeëen citeert in Hebreeëen 2:12 een vers uit Psalm 22. Daar blijkt dat die tekst een bijzondere invulling krijgt in het Nieuwe Testament.

Er staat: '**Ik zal Uw Naam aan Mijn broeders verkondigen; in het midden van de gemeente zal Ik U lofzingen**'. Dat wil zeggen: de Heere Jezus neemt deze positie in van de Koorleider, de 'aanbiddingsleider'. Maar dat doet niet op een uiterlijke manier, doordat Hij daar op een podium staat, zoals vandaag de dag in zogenaamde 'worship' gebeurt; nee, het betekent dat Hij deze lofprijzing voor God aanheft in onze harten. We moeten dus gevoelig zijn voor de stem van de Heere Jezus. En waar vinden we die? Waar anders dan in het Woord van God?

Dit is dus een door en door nuchtere zaak. Dan zal het niet zo-ver komen, zoals vandaag de dag zo vaak, dat het een dunne lijn is tussen vermaak en aanbidding. Vermaak is gewoon: vermaakt worden. Dat is wanneer een orkest of een koor speelt en zingt en wij zijn luisteraars of misschien, als we willen, doen we mee.

Dat is helemaal niet waar de nieuwtestamentische Christelijke samenkomst over gaat; het is de gemeente die God aanbidt. Niet door een koor, niet door een orkest, maar de gemeente zelf wordt ertoe opgeroepen.

Er wordt bij praise & worship vaak onderscheid gemaakt tussen te oude liederen, te nieuwe liederen en lievelingsliederen. Dat maakt duidelijk dat er op het podium vaak lievelingsliedjes klinken, want die zijn zo aansprekend, ze inspireren op de een of andere manier; ze nemen de mensen mee, zoals ze zeggen. Aan dat soort uitspraken kun je zien wat er aan de hand is met de praise & worship vandaag de dag, namelijk dat het om gevoelens gaat. We zien dat het helemaal niet om de inhoud gaat, dat het er helemaal niet om gaat dat ons hart God lof toezingt, maar dat het uiteindelijk een gevoelskwestie is.



En in deze context raadt de geïnterviewde dan ook aan om de Bijbel te lezen. Psalmen zouden volgens hem bijvoorbeeld beschrijven dat je God prijst op je knieën met opgeheven handen. In het Oude Testament lees je ook dat koning David zelfs danste vol verrukking voor de ark van het verbond. En inderdaad, dat vinden we in het Oude Testament.

Maar laten we dan eens kijken naar het **Nieuwe Testament**, dat ons het Christelijke tijdperk voorstelt en het karakter daarvan. En wat vinden we daar in Efeze 5? Vers 18 zegt ons: 'En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek tot elkaar in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing en jubel de Heere in uw hart, dank te allen tijde voor alle dingen de God en Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus'.

Dit maakt net als Kolosse 3:16 duidelijk dat het niet om gevoelens gaat. We moeten niet bedwelmde raken zoals bij alcohol, niet bedwelmde door de muziek, niet bedwelmde door het orkest, niet bedwelmde door de stemming in de zaal of door wat dan ook, maar aanbidding ontstaat in een nuchterheid van ons hart. Zeker, het moet onze hele persoon, onze gevoelens, als het ware in beslag nemen, maar het moet niet uit onze gevoelens voortkomen. We moeten niet in de ban van iets uiterlijks raken, zoals vaak het geval is bij dit soort aanbidding, maar we moeten vanuit ons hart in een grote soberheid en nuchterheid van geest God aanbidden in de Persoon en in de Naam van de Heere Jezus.

Dan zal lofprijzing en aanbidding iets heel anders zijn dan praise & worship vandaag de dag. Dan zal het niet horizontaal zijn, zoals in het interview wordt aangeduid dat het gewoon gaat om een paar liedjes die ons op de een of andere manier oppeppen en in de stemming brengen, maar dan zal de inhoud, niet de muziek, het belangrijkste zijn.

Ik wil dit graag samenvatten en afsluiten. Wat is aanbidding in de Bijbelse zin, dus wat is aanbidding volgens Gods gedachten in de Christelijke tijd?

In Johannes 4 zegt de Heere Jezus in vers 23: 'Maar er komt een uur, en het is er, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook degenen die Hem [zo] aanbidden. God is een Geest, en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid'.

Bijbelse aanbidding vindt dus in onze tijd plaats in geest en waarheid. Niet in gevoel, niet op een materiële manier, nee – het is in geest. Dat wil zeggen: het is een geestelijke aanbidding en geen materiële. Daarom verbaast het ons niet dat we in het Nieuwe Testament (behalve in Openbaring, waar het symbolisch is) helemaal niets vinden over instrumenten. Het gaat niet om het uiterlijke. Natuurlijk mogen we zingen; we mogen aanbiddingsliederen zingen, we mogen dat ook met onze stem doen en we mogen God ook aanbidden. Maar het gaat om een geestelijke aanbidding, geen materiële dienst. In waarheid betekent in overeenstemming met en op basis van de hele geopenbaarde Christelijke geloofswaarheid. Dus niet iets op basis van wat we vinden in het Oude Testament, dat veel beperkter is.

Daarom moeten we ons concentreren op het Nieuwe Testament. Het Oude Testament is zeker geïnspireerd en niet onbelangrijk; het toont ons kenmerken van God, het toont ons ook schaduwbeelden van wat Christelijke waarheid is en nog veel meer. Maar de Christelijke waarheid vind je niet in het Oude Testament; die vind je in het Nieuwe.

Dus ten eerste gaat het in onze bedeling om aanbidding **in geest en waarheid**.

Ten tweede is het een aanbidding **die uit het hart komt**. Het al eerdergenoemde vers uit Kolosse 3 zegt: 'Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen, leer en vermaan elkaar in alle wijsheid, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, in genade Gode zingende in uw harten' (vs. 16). Natuurlijk is het allereerst de bedoeling dat we zingen, dat we uit volle overtuiging zingen, maar het cruciale is dat het uit ons hart komt. Het moet uit ons hart komen en geen show zijn; Christelijke aanbidding moet geen gevoel zijn dat door muziek wordt opgeroepen, maar het moet aanbidding vanuit het hart zijn.

Ten derde is nieuwtestamentische aanbidding in de eerste plaats **persoonlijk** van aard. We mogen allereerst God aanbidden in ons eigen dagelijkse leven. Als we niet persoonlijk weten wat aanbidding is, hoe moet dat dan gemeenschappelijk werken?

Maar ten vierde is er natuurlijk ook **gemeenschappelijke** aanbidding. De Heere Jezus spreekt over aanbidden, niet in Jeruzalem of op een andere plaats, maar juist op de Christelijke basis, op het Christelijke altaar. Dat is een gemeenschappelijke aanbidding. Dat zien we ook in Hebreeën 2.

Ten vijfde mogen we natuurlijk **liederen zingen** als we God aanbidden, als we de Heere Jezus aanbidden. Maar Hebreeën 13:15 laat ons zien dat we door Christus altijd een lofoffer aan God moeten brengen. Dat is de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden. Dan is aanbidding iets wat voortkomt uit ons hart, wat voortkomt uit innerlijk gebed en dankzegging en vervolgens ook wordt uitgesproken. En dan kunnen het natuurlijk lofzangen en nieuwtestamentische psalmen zijn. Psalmen zijn de hoogste vorm van aanbidding; dat zijn voor ons niet de psalmen uit het Oude Testament, maar het is: aanbidding aan God uitdrukken in de vorm van gedichten en dat is iets bijzonders wat we ook met liederen kunnen doen die een inhoud hebben die overeenstemt met de geopenbaarde Christelijke geloofswaarheid.

Als zesde punt zagen we al in Efeze 5 dat dankzegging, lofprijzing en aanbidding **niet op emoties** gebaseerd is – hoewel onze emoties er wel bij horen. Dit Schriftgedeelte maakt duidelijk: het is iets wat in grote nuchterheid gesproken hoort te worden. En die nuchterheid is iets waar het ons vandaag de dag misschien weleens aan ontbreekt.

Dit is echt een prachtig onderwerp. God is op zoek naar **aanbidders**. Maar we kunnen Hem alleen aanbidden als we dat ook doen op een manier die in overeenstemming is met Zijn Woord, met de Christelijke waarheid, met het Nieuwe Testament.

Moeten we misschien opnieuw leren wat aanbidding is? Laten we dat dan doen. En als we dat geleerd hebben, laten we het dan van harte doen, echt uit liefde en uit dankbaarheid en in toewijding aan God onze Vader, door gebed en ook door liederen, zoals we dat persoonlijk en ook samen mogen doen.

Manuel Seibel
(bewerkt naar een podcast)



We *hebben* geen tijd
om te bidden –
we moeten die
nemen!

Het lijden van Christus van de kant van mensen

In de Psalmen vinden we veel verwijzingen naar het innerlijke lijden dat de Heere Jezus van mensen ondervond. Hij kende diepe gevoelens waar wij vaak zo arm aan zijn. Profetisch staat er: 'Ik weende, terwijl mijn ziel vastte, maar het werd mij tot allerlei smaad' (Ps. 69:11). Als een mens huilt, lijdt hij. In het Nieuwe Testament lezen we dat de Heere huilde over Jeruzalem, tranen vergoot bij het graf van Lazarus en bad in de hof van Gethsémané met sterk gehuil en tranen.

Hij klaagde ook: 'Mijn beenderen kleven aan mijn vlees door mijn luide zuchten' (Ps. 102:6). De houding van mensen tegenover Hem en wat Hij in de wereld zag, was zodanig dat Hij vaak zuchtte. Onze Heere had geen gelukkig leven, ook al waren er situaties waarin Hij Zich in Zijn hart kon verheugen. Hij zag wat de zonde had aangericht. Hij voelde mee met Zijn gevallen schepping en hielp die zoveel Hij kon. Hij was ook bedroefd over de hardnekkigheid van de harten.

De profeet Jesaja had het al voorgezegd: 'Hijzelf heeft onze zwakheden [op Zich] genomen en onze ziekten gedragen' (Matth. 8:17). Als er iemand was die voelde hoe erg ziekte, bezetenheid of het verlies van dierbaren was, dan was het de Verlosser wel. Dit was lijden voor Hem. De Psalmen spreken ook over Zijn ontferming: 'Zij vergelden mij kwaad voor goed, zij willen mij van het leven beroven. Maar ik? Waren zij ziek, dan was een rouwgewaad mijn kleding; ik kwelde mijzelf door te vasten, mijn gebed kwam telkens terug in mijn binnenste' (Ps. 35:12-13).

De Heere leefde ook mee met Zijn vijanden! Hij keerde Zich niet van hen af. Hij had gevoelens voor hen – zelfs toen Hij gevangen

werd genomen. Petrus wilde terugvechten voor zijn Heere en sneed het oor van Malchus af. De Heere had nog steeds gevoelens voor deze man en genas zijn oor. Dit was lijden uit mededogen, zelfs jegens Zijn vijanden.

Een bijzonder indrukwekkend thema is het lijden dat Hij voelde toen Zijn tedere gevoelens werden gekwetst. **De Zoon van God Die Mens werd, had een gevoel dat ongeëvenaard was.** Wat moet Hij bijvoorbeeld geraakt zijn door de uitspraak: 'Zie daar een Mens Die een vraat en wijnzuiper is' (Luk. 7:34).

Dit waren geen slagen die Zijn lichaam troffen, maar slagen die Zijn ziel binnendrongen en Zijn gevoeligheid raakten. Hij drukt het profetisch ook zo uit: 'Ik deed een rouwgewaad aan als mijn kleet, maar ik werd hun tot een spreekwoord' (Ps. 69:12). Juist Zijn medelijden met Zijn vijanden maakte Hem tot een spreekwoord voor hen. Een spreekwoord drukt algemene wijsheid uit in een korte, pakkende vorm. De mensen zeiden: 'Wees vooral niet zoals deze Jezus, Die Zich in rouwgewaad kleedt, zelfs voor mensen die Hem helemaal niet willen. Word vooral niet zoals Hij!'

'Wie in de poort zitten, praten over mij, ik ben een spotlied van wie sterkedrank drinken' (Ps. 69:13). De mannen van de rechterlijke macht en het bestuur spraken zeker niet vriendelijk over Hem. Hij was een onaangename burger voor hen. En de mensen in de kroegen? Die dreven de spot met Hem. De groten praatten en de geringe mensen lachten Hem uit. Hoe vreselijk moet dit de Heere getroffen hebben!

Hoe voelde Hij Zich toen de woorden uit Psalm 22:18-19 profetisch voor Hem kwamen: 'Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad'? Hier spreekt de Zoon van God over Zijn gevoel dat door mensen

op een ongepaste manier is geschonden. Hij accepteerde het in stilte zonder Zichzelf te verdedigen!

Hij werd verraden door een man die Hij 'vriend' noemde. Een ander, die echt Zijn vriend was, verloochende Hem. En op het beslissende moment liep *iedereen* weg. Het minste wat je van een vriend verwacht, is dat hij je niet in de steek laat in je tijd van nood, maar trouw blijft. *Niets* van dit alles was te vinden bij de vrienden van de Heere Jezus.

Je krijgt de indruk dat iedereen het tegengestelde deed van wat er van hen verwacht kon worden. Van de discipelen kon verwacht worden dat ze Hem bijstonden. Van een rechter die gebonden is aan de wet, kon verwacht worden dat hij het recht zou helpen zegevieren. Van de priesters kon worden verwacht dat ze voor de schuldigen zouden bidden. Maar het tegendeel was het geval, terwijl de Heere niet eens schuldig was. Dit alles raakte Zijn hart diep.

Al het lijden dat de Heere Jezus moest verdragen van de mensen, maakt duidelijk hoe slecht wij van nature zijn! De Bijbel vergelijkt ons niet zonder reden met dieren (Ps. 22:13,17). Juist aan het kruis vertoonde de mens dierlijk, brutaal, beestachtig gedrag. Of het nu de beschaafde of de primitieve mens was, de vorsten of de priesters: niemand vormde hierin een uitzondering. De afstammelingen van de eerste mens zijn allemaal gelijk.

Wat een verschil als we denken aan de tweede Mens uit de hemel! Hij is Degene van Wie we houden en aan Wie ons hart toebehoort. Hij kwam naar de aarde en nam al het lijden op Zich omdat Hij ons liefheeft.

Maar met al dit lijden van de kant van mensen was de kwestie van de zonde en van onze zonden nog niet opgelost: de Heere Jezus moest onnoemelijk lijden verdragen toen God Zijn zwaard

nam en Hem sloeg. Wanneer God dit doet, heeft de mens niets meer te zeggen. Tijdens de drie uur van duisternis sprak niemand; er was doodse stilte. Mensen waren stil, alleen God sprak – door middel van stilte!

Klaus Sander

's Morgens

De oosterse reiziger die aan zijn reis door de zandwoestijnen begint, bepakt zijn kameel met zakken voedsel en vult zijn waterkruiken voordat hij zich op weg begeeft in de hitte van de dag. De westerse reiziger, die met het vliegtuig, de trein of de auto reist na een goed ontbijt, plant zijn reis op zo'n manier dat hij zijn vaste maaltijden kan nuttigen.

Ook in het geestelijke domein, dus als het gaat om geestelijk voedsel en geestelijke groei, is het noodzakelijk dat iemand in de ochtenduren voedsel neemt voor zijn ziel en ook tijdens de dag voor verkwikking zorgt.



's Morgens leg ik mijn gebed voor U neer [of: richt ik mijn gebed tot U] en zie ik naar U uit', verklaart de psalmist (Ps. 5:4). 'Doe uw mond wijd open en Ik zal hem vullen,' antwoordt de Heere (Ps. 81:11). Laten we ons dus trouw 's morgens tot God richten – om Hem te loven en te danken, om Hem de smeekbeden van de dag te brengen en om overvloedig gevuld te worden met Zijn Woord.

Uit Our Hope

Als de Heere vertoeft... ?

'Welaan dan, u die zegt: Vandaag of morgen zullen wij naar die en die stad gaan en daar een jaar doorbrengen en handel drijven en winst maken... In plaats van te zeggen: Als de Heere het wil en wij leven, zullen wij dit of dat doen' (Jak. 4:13,15).

Ik betwijfel of het een goede gewoonte is om de uitdrukking: 'als de Heere vertoeft' te gebruiken, want die is niet in overeenstemming met de Schrift (of: 'als de Heere uitblijft'). Het lijkt echter alsof het de favoriete uitdrukking geworden is van veel Christenen die, daarvan ben ik overtuigd, ernaar verlangen om te spreken en te handelen in overeenstemming met het directe onderwijs van de Schrift. Het is geen moment mijn bedoeling om in iemands hart het besef af te zwakken van de nabijheid van de komst van de Heere – die gezegende hoop. Dat is ver van mij! Die hoop is blijvend en is op geen enkele manier afhankelijk van het al of niet gebruiken van een bepaalde verwoording. Maar stel dat ik zeg: 'Als de Heere uitblijft, ben ik van plan volgende week naar Londen te gaan'. Ik maak dan mijn gaan naar Londen afhankelijk van het uitblijven van de Heere, terwijl Hij misschien inderdaad nog niet komt, maar het toch niet Zijn wil is dat ik ernaartoe ga. Ik zou al mijn bewegingen, al mijn daden, al mijn plannen, moeten plaatsen onder de sturende invloed van de wil van mijn Heere. Is *dit* niet precies in overeenstemming met de Schrift? **Volgens de Schrift horen we te zeggen: 'als de Heere het wil'.** Tot slot: of wij nu gewoon zijn te zeggen 'als de Heere vertoeft' of 'als de Heere het wil', wij moeten er hoe dan ook altijd naar streven om te leven in de kracht van de woorden die wij gebruiken. Dus moeten we alles vermijden wat ook maar in de verste verte grenst aan het gebruik van holle frasen of vrome taal. Moge de Heere ons geheel oprecht maken in al onze woorden en gewoonten.

**Als mensen goddeloos worden
en Christenen gebed-loos,
hun levenswandel inhoudsloos,
predikers betekenisloos,
gemeenten krachteloos,
samenkomsten passieloos,
gesloten Bijbels stemmeloos,
dan worden regeringen hulpeloos,
bevolkingen rusteloos,
leugens grenzeloos,
schulden talloos,
politici karakterloos,
besprekingen vruchteloos,
uitleggingen redeloos,
wereldleiders roekeloos,
volken vrede-loos,
moordpartijen probleemloos,
misdaden mateloos,
juristen wetteloos,
artsen gewetenloos,
denkers gevoelloos,
leidinggevendens stijlloos,
eenzamen en zieken moedeloos,
wordt arrogantie peilloos,
berichten journalisten waarheids-loos,
worden ouders pitloos,
gezinnen sfeerloos en bandeloos,
kinderen zondigen straffeloos,
en, in het algemeen, de mensen troosteloos en hopeloos.**

Van harte welkom!
Paas-seminar voor Bijbelstudie & evangelisatie
Uitnodiging voor iedereen van 0-99 jaar!

Thema: **Christus in Nehemia** (dl. 2)

We hopen ons tijdens de studies bezig te houden met algemene lessen uit het Bijbelboek Nehemia – lessen voor ons persoonlijke leven, onze gezinnen en ons gezamenlijk als gelovigen. Maar wat is het geweldig als we ons voortdurend realiseren: ook dit boek hoort bij de ‘Schriften die van Mij getuigen’, zoals de Heere Jezus het in Johannes 5 zegt.

Onderkomen: De Kroeze Danne, Kappelhofsweg 14, Ambt Delden.
Aankomst: vrijdag 18 april tussen 16.15 en 16.45 uur (Goede Vrijdag)
Vertrek: maandag 21 april rond 14 uur (2e Paasdag)

Info en aanmelding: admin@christelijkjeugdwerk.nl

Voor programma: www.christelijkjeugdwerk.nl

Vooraankondiging
Grote Vergadering (Woordbediening) en lezingen

We zijn dankbaar dat de Heere ook dit jaar weer, als Hij nog niet gekomen is, de gelegenheid geeft in Aalten een ‘**Grote Vergadering**’ te houden. Tevens heeft onze broeder Manuel Seibel op het hart een aantal **lezingen** te geven. We willen u alvast van harte uitnodigen.

Grote Vergadering: donderdag 29 mei 2025 (Hemelvaartsdag)
Lezingen: vrijdag 30 mei 2025
Plaats van samenkomen: Zuiderkerk in Aalten

Uitgebreidere informatie met tijden volgt.

Nadenkertje



Op 31 januari 1953 hoorden de bewoners van het eiland Texel dat er een zware **noordwesterstorm** op komst was. Tegelijk zette een bijzonder hoge waterstand de dijken van het eiland onder druk.

Omdat bekend was dat een bepaalde dijk aan de noordkant van het eiland zich in een slechte toestand bevond, werden nog diezelfde avond de mannen van het zogenoemde ‘dijkleger’ bij elkaar geroepen. Het was hun plicht om bij een dreigende **dijkdoorbraak** te komen en te helpen. Ze ploeterden om de dijk te stabiliseren. Niet lang na middernacht sloegen de eerste golven over de dijk en de volgende morgen brak de dijk. De polder liep vol water. Rond deze tijd was er nog

een bus met meer helpers onderweg. Ze waren al in de polder aangekomen, maar wisten nog niets van de dijkdoorbraak. Toen ze het merkten, probeerden ze zich op de binnendijken van het eiland in veiligheid te brengen. Maar zes helpers verdronken. Nu herinnert een gedenksteen nog



aan hen. Daar staat: *Door stormvloed overmand bij bescherming van het land.* De mannen waren gekomen om te helpen omdat het hun plicht was.

Dat doet me denken aan Hem Die op weg ging om te helpen zonder dat Hij daartoe verplicht was. In tegenstelling tot de dijkhelpers wist Hij al van tevoren dat het Hem Zijn leven zou kosten. Van Jezus Christus wordt gezegd: ‘Jezus dan, Die alles wist wat er over Hem komen zou’ (Joh. 18:4). Hij was bereid om ‘Zijn leven als losgeld voor velen’ te geven. Hij ging vrijwillig en met een vast voornemen naar het kruis van Golgotha – wetend wat Hem daar te wachten stond. Daar stierf Hij, omdat Hij mensen wilde redden en hen eeuwig bij Zich wilde hebben. En Hij kwam niet tevergeefs!